

טימו לב אל הנשמה

דיבורים מתוך שיעורו השבועי של הרה"ג עופר ארז שליט"א

סיפורי מעשיות - 'המעשה מחיגר' חלק ב' אהבה, שמחה, רצון לתת ולעשות חסדים

בזרת השם נמשיך את 'המעשה מחיגר' שהתחלנו בשבוע שעבר, נזכיר בקצרה כמה נקודות ונמשיך בזה: רבינו מספר שהיה חכם והחכם נפטר והשאיר בנים. אחד מהבנים היה חיגר, כידוע זה מום ברגליים ורבינו מדגיש עד כמה זה היה חריף אצלו, שהיה יכול לעמוד אבל לא היה יכול ללכת, אין לו את הבחינה של הליכה. הסיפורי מעשיות זה הכל משלים ורמזים לסודות מאוד עמוקים בכל סדר הנהגת העולם ובעבר אמרנו שכל הדורות הן בכלליות והן בפרטיות כלולים בתוך הסיפורי מעשיות. החכם זה הצדיק שעוסק בתיקון נשמות ישראל והחיגר זה הנשמות שבחינת הרגלין שלהם עדיין לא שלימה ולא מתוקנת..

ניסיונות קשיים ופיתויים

מובא הרבה בספרים הקדושים שגוף האדם מרמז על כל סדר בריאת העולם, על כל העניינים הרוחניים ועל כל סדר ההשפעות והתיקונים - כל זה נרמז בגוף האדם, יש בזה הרבה מאוד פרטים אבל בכלליות כתוב בספר שנקרא 'פתי שערים' (תלמיד של הגאון מוילנא) שמהראש ועד לטבור זה מרמז על החלק הרוחני שבאדם, לכן החלק הזה נקרא חלק הרוח. מהטבור ומטה שזה בעיקר הרגליים זה נקרא חלק הנפש של האדם וזה החלק הארצי (גשמי) של האדם. ז"א שיש בתוכנו 2 כוחות, כוח אחד שרוצה לעלות למעלה ושואף להדבק ברוחניות שזה הקב"ה, התורה, המצוות והמעשים הטובים, אבל בד-בבד יש בתוכנו גם את החלק שנקרא חלק הנפש, ובחלק הנפש יש את החלק שנקרא הנפש הבהמית ולמעשה משם נמשך כל הניסיונות, הקשיים, הפיתויים והרצונות שלנו לעולם הזה ולתאוות העולם הזה. העבודה שלנו בעולם הזה נקראת להעלות את הרגלין, הכוונה להעלות את הנפש הבהמית לחלק הרוח..

תאוות חזקה לעוגות קצפת

למעשה כל התורה והמצוות זה הכל כדי להעלות את הרגלין, הכוונה להעלות את הנפש הבהמית. בבחינת הנפש יש כוח גדול מאוד של רצונות, יותר אפילו מהבחינה של הרוח. הרוח היא יותר רוחנית והיא יותר רואה את האמת, היא יותר יכולה לזהות מה צריך לעשות. החלק של הנפש זה חלק שיותר מרגיש ומתאוה (תאוות) לכן הוא נמשך לעולם הזה - העבודה שלנו זה להעלות את כל החלק הזה שזה רגשות ותאוות אל הרוח, ז"א שכל כוח הרצונות והרגשות יהיה מחובר עם הרוח. היום יש כמה בדור שלנו שיש להם תאוה מאוד-מאוד חזקה לעוגות קצפת, הם מקיימים שויתי עוגות קצפת לנגדי תמיד, הם יכולים לחלום שעות על עוגות קצפת - זה כוח חזק מאוד, ואנחנו צריכים להעלות את הכוח הזה למעלה, הכוונה שבאותו כוח ואף יותר, נתאוה ללמוד גמרא, משנה, וליקוטי מוהר"ן, שנתאוה ללכת לשדה, אנחנו רוצים שיהיה לנו כזה כוח שיקח אותנו לשדה

שיא ההסתרה של העולם הזה

אנחנו רואים במציאות שהרגל היא ארוכה, זה האיבר הכי ארוך בגוף האדם, לכן יש רמז מאוד גדול בעניין הרגל שהיא ארוכה עד שהיא מסתיימת בכפות הרגליים, למעשה הסוף של הרגל נקרא עקביים - כל זה מרמז שמתגבר עלינו העולם הזה, שזה נקרא שהרגליים יורדות ועל זה כתוב 'רגליה יורדות מות'. כשמתגברת עלינו ההסתרה של העולם הזה גם בזה יש הרבה מאוד בחינות, בגלל זה הרגל היא ארוכה. יש אדם שהרגלין שלא עדיין לא שלמות אבל הוא נמצא מעל הברך. יש אחד שהרגלין שלו לא שלמות והוא נמצא מתחת לברך, הכוונה שהוא יותר בהסתרה של העולם הזה ובתאוות העולם הזה, אבל העקביים זה שיא ההסתרה של העולם הזה, ובשיא ההסתרה של העולם הזה כמעט ולא מורגש שם אור של א-לוקות..

מדוע העצבים כמעט ולא מגיעים לשם?

כתוב בספר 'לשם שבו ואחלמה' של אחד מגדולי המקובלים לפני יותר ממאה שנה, שזו הסיבה שבגוף האדם מערכת העצבים כמעט ולא מגיעה לעקביים. מערכת העצבים מרמזת על התגלות והתפשטות האור של הקב"ה בתוכנו ובעקביים יש הסתרה גדולה כ"כ, לכן העצבים כמעט ולא מגיעים לשם ועל זה אומרת התורה 'ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא' - ההסתרה שבתוך ההסתרה מרמזת על בחינת העקביים. בגלל שיש הסתרה מאוד גדולה שם ויש מיעוט של חיות של השם במקום הזה, וכל נברא צריך את חיות השם, בפרט נשמה יהודית, בגלל זה מיד מתגברים עלינו כל מיני חיות של העולם הזה, לכן בעקביים יש הרבה חיות של היצר הרע..

רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות	ד-*
17:44	17:11	16:20	ד-*
17:39	17:08	16:17	ת"א
17:39	17:07	16:16	חיפה
17:43	17:11	16:20	באר שבע

ילנוהגים 40 דקות: 16:00 | חומנים עפ"י לוח 'אור החיים'

יש בהם אחיזה גדולה מאוד של הס"א להתבטל למקום הכי נמוך והכי שפל

בהתחלה אברהם אבינו לא ידע שהם מלאכים, הוא חשב שהם ערבים שנוודים במדבר. אברהם אבינו אומר להם 'יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ' - רש"י במקום אומר: 'כסבור שהם ערביים, שמשתחוים לאבק רגליהם' - איזה מין עבודה זרה זו להשתחוות לאבק שברגליהם? איך אפשר להבין שיש עבודה זרה להשתחוות לאבק שברגליהם? איך בכלל יש סברה לחשוב שיש כוח רוחני בתוך האבק? הפשט מאוד לא מובן וזה הסוד שהזוהר הקדוש מגלה לנו: כל סוד האבק זה נוקבא דתהומא רבא, זה עומק התאוות, לכן זה נקרא שהם משתחוים לאבק שבעפר רגליהם. כל המושג של להשתחוות זה להתבטל למשהו, לכן בבית המקדש היו משתחוים - כל השתחויה בבית המקדש זה להתבטל להקב"ה, אבל כנגד זה גם בסטרא אחרא יש להשתחוות. להשתחוות לס"א זה להתבטל למציאות הזאת שהם היו מאמינים שנותנת להם כוחות. העניין הזה שהם היו משתחוים לאבק שבכפות רגליהם זה באמת להשתחוות למקום הכי נמוך והכי שפל - זה נקרא להתחבר עם הנוקבא דתהומא רבה, זה כשאדם אומר: כל המהות שלי זה התאוות של העולם וזה כל החיות שלי. לצערנו בדור שלנו גם יש כאלה שמשתחוים לאבק שבכפות רגליהם.

העקביים זה עומק התאוות ורגשות מאוד-מאוד קשים מכיוון שחיות השם כמעט לא מתגלה שם. ברגע שחיות השם לא מתגלה לנו אנחנו מיד כועסים ומקפידים ואחרי שאנחנו כועסים ומקפידים אנחנו מיד עצובים ומיואשים, ואחרי שגמרנו את העצבות אנחנו הולכים לאיזור הפחד - בעקביים יש רגשות שליליים ויש תאוות מאוד-מאוד חזקות. עיקר הירידה בסוד העקביים זה התאוות הגשמיות, בפרט התאוה הידועה (ניאוף) שזה נקרא 'נוקבא דתהומא רבא' ומי שנופל לשם זה נקרא ההסתרה והירידה בסוד העקביים וזה גם הרגלין הכי קשה. הצדיקים הגדולים בכל הדורות תמיד רצו והשתדלו מאוד להעלות את הנשמות של העקביים, מכיוון שבסוד חטא אדם הראשון הנשמות האלה ירדו לעקביים והם צריכים עכשיו הרבה תיקון, יש בהם אחיזה גדולה מאוד-מאוד של הסטרא אחרא - זה יסוד אחד.

זויתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו...

בפרשת השבוע וישלח כתוב 'זויתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר' - יעקב אבינו חזר להביא פכים קטנים, יש אומרים פך אחד ויש אומרים 2 פכים. בפשוט במדרש כתוב שהוא הלך להביא פכים, אבל יש מדרש שאומר 'זויתר יעקב לבדו - וזויתר יעקב לבדו' - הוא שכח שמה את כד השמן שלו. הוא עבר את מעבר יבוק כדי ללכת להביא את הכד הזה. במקום הזה נאבק איתו איש עד עלות השחר והמדרש הידוע אומר שהאיש הזה זה בעצם הס"מ שנאבק איתו כל הלילה. למה דווקא עכשיו הס"מ נאבק עם יעקב אבינו? עד עכשיו יעקב אבינו לא הפריע לך? כל הסוד זה שהס"מ לא רצה לוותר על הכד שמן הזה. מה זה ויאבק? רש"י מביא את המדרש ואומר: 'מלשון אבק, שהיו מעלים עפר ברגליהם על ידי נענועם' אומר הזוהר הקדוש שאת האבק הזה הם העלו עד כיסא הכבוד, והאבק מרמז על הבחינה הזאת שנקראת נוקבא דתהומא רבא. כל העניין של האבק זה נוקבא דתהומא רבא. עפ"י דברי הזוהר הקדוש אנחנו מבינים את עומק מה שכתוב בתורה 'זויתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר' - יעקב אבינו הלך לעסוק בתיקון הנשמות הקשות של העקביים שנמצאות בעומק התאוות.

סוד הכד של יעקב אבינו

בדור שלנו יש כאלה שלקחו את התאוות של העולם הזה והפכו את זה להיות בעצם עיקר החיות. זה להתבטל לעומק התאוות של העולם הזה ולהגיד: אין עוד חוץ מהאבק לבדו, או שיוויתי אבק לנגדי תמיד - כל החיות שלהם זה העולם הזה - בד"כ זה מתחלק לשלוש בחינות: התאוה הידועה (ניאוף), תאוות ממון ותאוות אכילה. כל זה הבחינה של האבק שעל כפות הרגליים. הזוהר הקדוש מגלה לנו את הסוד של האבק שזה הבחינה של העקביים שזה הבחינה הכי נמוכה. רבינו האר"י מוסיף על זה עוד דבר: הכד זה סוד גדול מאוד וזה מרמז על הנשמות שנפלו לתוך האבק. הזוהר הקדוש גילה לנו שהאבק זה הנוקבא דתהומא רבא, ורבינו האר"י ב'ספר הליקוט' מוסיף על זה ואומר שיש נשמות ישראל שנפלו לתוך האבק הזה ועל הנשמות האלה יעקב אבינו נאבק - כל זה הסוד של הכד של יעקב אבינו. עיקר העבודה והמסירות נפש של הצדיקים היה על הנשמות האלה שנפלו למקום הזה.

היתה מלחמה נוראית מאוד

אומר רבינו האר"י הקדוש שהס"מ אמר ליעקב אבינו: אתה לקחת ממני כבר את כולם. את האימהות הקדושות הוצאת מלבן, את השבטים הקדושים הולדת בעולם, הוצאת כל נשמות ישראל בסוד הכבשים, אז גם את הנשמות הנידחות האלה של העקביים אתה גם רוצה לקחת ממני? לכן כתוב 'ויאבק איש עמו עד עלות השחר', הוא נלחם עם יעקב אבינו על הנשמות האלה. כל הלילה היתה מלחמה נוראית מאוד, המדרש אומר שמעולם לא נאבק אדם עם הס"מ בבחינה הזאת של יעקב אבינו עד כדי כך שהס"מ התגשם למאבק גשמי, זה היה גם מאבק רוחני, גם מאבק שכלי, גם מאבק נפשי וגם מאבק גופני - הס"מ נאבק איתו בכל הבחינות, מכיוון שעיקר המלחמה של הס"מ זה על הצדיקים האלה שמוציאים את הנשמות של העקביים. הס"מ יודע שאם יקחו ממנו את הנשמות האלה אז בעצם אין לו שום חיות, כל השפע שלו זה מנשמות ישראל..

מהנוקבא דתהומא רבא לכיסא הכבוד

המאבק שלהם היה כל הלילה וזה הגיע עד לכיסא הכבוד - זה רמז גדול מאוד: העבודה של הצדיק שזה יעקב אבינו, זה לקחת את הנשמות של העקביים שנפלו לתוך הנוקבא דתהומא רבא, ולהעלות אותם חזרה לשורש שלהם שזה בכיסא הכבוד - זה הסוד של המאבק של יעקב אבינו באותו לילה. את הבחינה הזאת רואים קודם לכן, אנחנו מוצאים את כל העניין הזה אצל אברהם אבינו בשעה שהמלאכים באו לבשר לאברהם ששרה תיפקד ותלד ובאו עוד 2 מלאכים להציל את לוט ולהחריב את סדום:

הסתרה עבתוך הסתרה

באמת הצדיקים מתקנים את כל הנשמות אבל הם יודעים שהכי קשה לתקן זה את הנשמות האלה שנפלו למקום הזה. אומר רבינו האר"י והיסוד הזה מובא בספר 'מאמר הגאולה' של הרמח"ל: וכבר ידעת שעיקר הנשמות האלה יבואו בזמן העקבתא דמשיחא ושם יוכלו לקבל את תיקונם. לכן זה נקרא עקבתא דמשיחא שזה העקביים של המשיח, הכוונה שהמשיח יתקן את כל הנשמות שנפלו לעקביים. עקביים זה סוד האבק וזה ההסתרה שבתוך ההסתרה, לכן כל הבחינה הזאת זה הבירור בדור שלנו.

הכד הקטן מחכה למשיח שימצא אותו

הכד של יעקב אבינו היה כד פלאי, כמה ששופכים מהשמן הכד לעולם נשאר מלא, לכן מלבד כל הסודות יעקב אבינו ידע עד כמה יקר הכד הזה וכמה גדול ערכו. יעקב אבינו לקח את הכד ואח"כ העביר את הכד ללוי וזה הגיע עד משה רבינו ובשעה שהקימו את המשכן, משחו את כל כלי המשכן מהשמן של הכד הזה. לאחר מכן הכד הזה המשיך ללכת עם עמ"י במשך הדורות והוא נכנס לא"י, כאן יש 2 דיעות בדבר הזה: 1- שהכד הזה הגיע עד שמואל הנביא ואיתו הוא משח את דוד המלך ושלמה המלך משח איתו את כלי המקדש ומאז נעלם הכד הזה, ואומר המדרש שהוא מחכה למשיח שימצא את הכד הזה והוא בעצמו יומלך ע"י הכד הזה והוא יקדש את כלי בית המקדש השלישי בכד הזה. 2- את הדיעה הזאת מביאים האחרונים, אחד מהם זה 'שפתי כהן' זה לא השי"ח הידוע אלא זה מתקופת תלמידי רבינו האר"י הקדוש..

הפצה חובקת עולם של הרה"ג עופר ארז שליט"א

הצטרפו עכשיו

ofererez.co.il 02-650-29-29

הצטרפו עכשיו

לקבלת העלון בחייל orhadaat148@gmail.com

מהיכן נמשך הכוח של החשמונאים?? יהודי רב גדול' באחת הכיתות במזרח

יש ספר נוסף שנקרא 'תפארת שמואל' - חיבר אותו אחד ממפרשי הגמרא הגדולים, הפירוש שלו מובא על הרא"ש בהרבה מסכתות. הוא כותב כך: וודאי לי שהכד הזה הוא הכד שמצאו החשמונאים ונעשה בו הנס. צריך לדעת שהדיעה הזאת לא מובאת בחז"ל אלא זה מובא בספרי האחרונים - אמנם גם אם זה לא הכד הגשמי שהגיע, עם כל זה חז"ל אומרים שכל הכוח של החשמונאים נמשך מהמלחמה שיעקב אבינו נלחם כל הלילה, לכן גם אם זה לא הכד הגשמי כפשוטו, בוודאי שזה הכד הרוחני, הכוונה שהכוח הרוחני של הנס נמשך מהמלחמה של יעקב אבינו, ז"א שיש קשר גדול מאוד בין ענין האבק שהזכרנו לבין כל המלחמה של החשמונאים והנס של חנוכה.

בפרק 180 שנה אחרי שהתחילו לבנות את בית המקדש השני התחילה מלכות יוון לשלוט בא"י ואז היתה את כל המלחמה של החשמונאים כנגדם ונעשה הנס. כידוע הנס נעשה ע"י השמן שדלק שמונה ימים. באיזה נקודה רוחנית היתה מלחמת יוון כנגד עמ"י? לכל מלחמה יש בחינה רוחנית. כתוב שהמלחמה היתה במקום ההוד. צריך לדעת שבלשון הקבלה והחסידות רגל ימין נקראת נצח והרגל השמאלית נקראת הוד. ז"א שכל מלחמת החשמונאים עם היוונים זה בעצם בסוד הרגלין, בסוד הרגל השמאלית. הלכה למעשה איך זה מתבטא? אם נתבונן היוונים לא רצו להשמיד את עמ"י כמו עמלק שרוצה להשמיד אותנו שזה העניין של פורים 'להשמיד, להרוג ולאבד'. היוונים בעצם רצו להעביר אותנו לתרבותם, ז"א שהמלחמה בין יוון לעמ"י זה מלחמת תרבות. מכיוון שהיוונים מאמינים שהתרבות שלהם זה התרבות האמתית השולטת בעולם והעניין שלהם זה לא להרוג אלא להשליט את התרבות שלהם בכל העולם..

היוונים רצו להעביר אותנו לתרבותם

בפרק 180 שנה אחרי שהתחילו לבנות את בית המקדש השני התחילה מלכות יוון לשלוט בא"י ואז היתה את כל המלחמה של החשמונאים כנגדם ונעשה הנס. כידוע הנס נעשה ע"י השמן שדלק שמונה ימים. באיזה נקודה רוחנית היתה מלחמת יוון כנגד עמ"י? לכל מלחמה יש בחינה רוחנית. כתוב שהמלחמה היתה במקום ההוד. צריך לדעת שבלשון הקבלה והחסידות רגל ימין נקראת נצח והרגל השמאלית נקראת הוד. ז"א שכל מלחמת החשמונאים עם היוונים זה בעצם בסוד הרגלין, בסוד הרגל השמאלית. הלכה למעשה איך זה מתבטא? אם נתבונן היוונים לא רצו להשמיד את עמ"י כמו עמלק שרוצה להשמיד אותנו שזה העניין של פורים 'להשמיד, להרוג ולאבד'. היוונים בעצם רצו להעביר אותנו לתרבותם, ז"א שהמלחמה בין יוון לעמ"י זה מלחמת תרבות. מכיוון שהיוונים מאמינים שהתרבות שלהם זה התרבות האמתית השולטת בעולם והעניין שלהם זה לא להרוג אלא להשליט את התרבות שלהם בכל העולם..

אתונה, ספרטה ומוקדון

היוונים הפכו את מי שהיה הולך לשיטתם לשרים החשובים ביותר. מהי נקודת העומק של היוונים? כידוע יוון היתה מחולקת לשלוש מחוזות: אתונה, מוקדון וספרטה שהתאחדו להיות מחוז אחד. לכל מחוז היה את הכוח ואת הבחינה ששייכת לו. באתונה היו החכמים הכי גדולים של יוון, לכן הגמרא מספרת כמה וכמה פעמים על המאבק וההתמודדות בין חכמי ישראל לבין חכמי אתונה. למעשה השורש של כל הפילוסופיה וכל המחשבה המערבית עד היום הזה זה מאתונה, הם באמת היו חכמים מאוד גדולים אבל בבחינת 'חכמים להרע'. הפילוסופים הראשונים היוונים ידעו דברים חכמים מאוד, חז"ל אומרים 'חוכמה בגוים תאמין', רואים שיש להם יסודות של התבוננות עמוקה שאפילו קצת מפתיעה שאצל גויים תהיה כזאת התבוננות. יש מדרש ששואל מאיפה היה ליוונים את החוכמה הזאת? למעשה צריך לדעת שחכמי יוון הראשונים קיבלו את הכל מאתנו. לפני חורבן בית המקדש הראשון היה הרבה סחר בין יוון לישראל והגיעו לא"י הרבה חכמים וסוחרים מיוון והם קיבלו את כל היסודות שלהם מתלמידי ירמיהו הנביא. אתונה זה בחינת החכמים. מוקדון זה בחינת גיבורי המלחמה, הם היו גיבורי מלחמה גדולים מאוד..

העניין של ספרטה זה לא רק ספורט

המלך הראשון של מוקדון היה אלכסנדר מוקדון ולמעשה הוא הפך את יוון למעצמה הכי גדולה בעולם באותה תקופה, מוקדון זה הגבורה. ספרטה זה ספורט, אבל לא רק זה, אנחנו רואים שיש מילים יווניות מאותה תקופה שאנחנו משתמשים בהם עד היום: אצטדיון, אולימפיאדה, אקדמיה וכן הלאה. העניין של ספרטה זה לא רק ספורט אלא היתה להם נקודה יותר עמוקה, הערצת הגוף ותאוותיו. זה היה המלחמה והמאבק בין יוון לבין ישראל. הגוף נועד לשרת את הקב"ה, הוא לא מציאות בפני עצמה. יש לך שטות יותר גדולה מלהעריך את הגוף כדבר נפרד ולסגוד לתאוותיו??

זה כיף לקבל נפיים

..ישבנו כמה שעות לברר את הנקודה הזאת. אנחנו אומרים לעשות שעה התבודדות ובכת הזאת מהמזרח אומרים לעשות לפחות 6 שעות התבודדות בכל יום, יש ימים של 18 שעות שהם מתבודדים, לכאורה הם הברסלבים הכי גדולים בעולם. אבל איפה נקודת החילוק? כל המטרה של מה שהם עושים זה כדי להרגיש איזה חוויה רוחנית נעימה, זה כיף לקבל נפיים ולעלות לאיזה עולם. אבל כל מה שאנחנו עושים זה כדי לקבל את המלכות של הקב"ה יותר בעומק ויותר בפנימיות, אצלם אין את הדבר הזה. אנחנו הולכים לעשות התבודדות, מתקנים את המידות ועובדים על תאוות העולם הזה כדי שנוכל מחר בבוקר לעבוד את הקב"ה טוב יותר מאשר היום, אנחנו רוצים להתפלל יותר טוב, ללמוד את התורה יותר טוב ולקיים את המצוות יותר טוב כדי לקבל את המלכות של השם - הם עושים את כל זה בשביל החוויה, זה כיף להם לעשות את זה, זה ההבדל בין חוכמת התורה לבין כל החוכמות שבעולם. יוון בעצם היתה המייצגת של כל החוכמה החיצונית, לכן זה נקרא חוכמה חיצונית..

להתחבר עם הקב"ה

זה נקרא חוכמה חיצונית כי זה מביא את האדם לכל החיצוניות ולא לפנימיות. הפנימיות של הנשמה של האדם זה להתקשר ולהתחבר עם הקב"ה ולקבל את מלכות השם. העניין החיצוני זה לקחת את האדם החוצה, הכוונה לגוף, לתאוות העולם הזה ולכל מיני חוויות של כיף בעולם הזה - זה בחינה של המלחמה של התורה. מה ההבדל בין נקודת המלחמה שבישראל לבין נקודת המלחמה של האומות? הקב"ה ברא בכל אדם כוח מלחמתי בתוך הנפש, זה נקרא הגבורות שבתוך הנפש. הגבורות נרמזים בבחינה של אדם שהוא אדמוני..

לתת פורקן ליצרים של הרציחה

עשיו שהוא השורש של הגבורות הלא הטובות, לוקח את הגבורות האלה למה שהוא רוצה, לתאוות שלו. מישהו מרגיז אותנו? הוא מוריד לו את הראש, זה העניין של דאע"ש, מה אכפת להם מי? העיקר שנתפוס מישהו ונוריד לו את הראש. הנקודה של דאע"ש זה לתת פורקן ליצרים של הרציחה והכעס, לכן הם גם הורגים מוסלמים, העיקר להרוג - זה נקרא הגבורות של מוקדון. הגבורות של ישראל זה עניין אחר לגמרי, זה היה הטעות בביור של שמואל הנביא, בשעה שהוא ראה את דוד המלך הוא טעה, הוא פחד שעשיו בא לקראתו. הקב"ה אמר לו: הוא אדמוני אבל עם יפה עיניים - זה כל תיקון הגבורות של עמ"י, לשעבד את כל כוח הגבורה לגמרי לתורה..

העניין של ספרטה זה לא רק ספורט אלא היתה להם נקודה יותר עמוקה - הערצת הגוף ותאוותיו. זה היה המלחמה והמאבק בין יוון לבין ישראל. הגוף נועד לשרת את הקב"ה, הוא לא מציאות בפני עצמה. יש לך שטות יותר גדולה מלהעריך את הגוף כדבר נפרד ולסגוד לתאוותיו??

קו המידע

של הגה"צ הרב אליעזר ברוך שליט"א

02-5875777

לשבת, להלל ולהגיד דברי תורה

הבחינה הכי קשה של יוון זה עניין התאוות. כל המציאות בעולם זה רק לבוא להיתר של התאוות. חז"ל אומרים על עמ"י 'לא עבדו עבודה זרה אלא כדי להתיר להם עריות' - אנחנו רואים שכל החוכמה וכל המלחמתיות זה כדי לבוא להיתר של התאוות. אצל יוון זה להעריץ את הגוף כמציאות נפרדת מצד עצמה - זה התכלית וכן הלאה, ואילו אצלנו כל העניין של התאוות זה כדי להגיע לעבודת השם, להתקרב להקב"ה ע"י התאוות. הנקודה שלנו זה לא לבטל את התאוות אלא לקדש את התאוות. אחת הראיות לדבר הזה שיש מקום שהתאוות זה מצווה, למעשה בכל שבוע יש לנו את הנקודה הזאת: צריך אדם למעט באכילה ערב שבת (יום שישי), כדי שיכנס תאב לשבת. שיכנס לשבת עם תאוות אכילה. כל השבוע תעבוד על תאוות האכילה אבל בשבת רואים שיש מצווה להכנס תאב לשבת, רבינו אומר שסעודת שבת זה הכל א-לוקות - זה ההבדל בין האכילה של ישראל לאכילה של גויים. הגויים זה סעודת אחשוורוש ומגיעים לכל השטויות שבעולם, ואילו בסעודת ישראל כל העניין שלנו זה לשבח, להלל, להגיד דברי תורה ושירות ותשבחות להשם.

לראות את החסדים של הקב"ה ולהודות!

כשאדם מרגיש שהעולם הזה לא בסדר איתו בכל מיני בחינות, זה פגם במידת ההוד. רבינו האר"י אומר שתיקון מידת ההוד זה התיקון הכי קשה שיש, ז"א שאתקן את הטענה שיש בתוכנו על הקב"ה, זה הכי קשה לתקן. כל השלוש בחינות של יוון זה מוריד את מידת ההוד בתוכנו ואנחנו לא יכולים להגיע למצב שאנחנו מודים להקב"ה, אנחנו לא רואים את החסדים של הקב"ה, יש לנו מסך. ברגע שיש לנו מסך לראות את החסדים של הקב"ה, מיד מתעוררות בתוכנו הקפדות גדולות מאוד כנגד הקב"ה, לכן העבודה החשובה שלנו זה להתבונן בנקודות טובות, הן בישראל, הן בתוכנו והן בהקב"ה - כל זה תיקון מידת ההוד. פגם ההוד זה לראות את העולם הזה מלא בחסרונות ולהרגיש מרירות. תיקון מידת ההוד זה לראות את החסדים של הקב"ה ולהודות לו. בחורבן בית המקדש הראשון נפגמה מידת ההוד, לכן מאוד-מאוד קשה להיות בשמחה ולראות את החסדים של הקב"ה - בכל שנה במשך שמונת ימי חנוכה נמשך אור גדול מאוד לתיקון הזה ולכן חז"ל תיקנו לנו לומר 'על הניסים ועל הנפלאות' - כל זה העניין של ההודאה להקב"ה.

יצירה אנושית שיצרו במשך הדורות

היסוד הכללי זה שאנחנו גם נמצאים בעולם הזה ויש לנו את כל כוחות העולם הזה, אבל הנקודה היא להתנהג בכוחות שהקב"ה נטע בתוכנו איך שהתורה והצדיקים מגלים לנו - זה הצד השני של יוון. כל המלחמה בין ישראל לבין יוון היתה על 3 הנקודות האלה שזה לעומת זה עשה א-לקים, לכן זאת היתה מלחמת תרבות. נכון שזה הגיע למלחמה גשמית אבל היסוד והשורש שלה זה מלחמת תרבות. יש רמז מאוד גדול לדבר הזה: כל השפות שבעולם זה יצירה אנושית שאנשים יצרו במשך הדורות, ואילו לשון הקודש זה שפה א-לוקית. הקב"ה ברא את העולם בלשון הקודש וגילה לנו והטביע בנו את לשון הקודש. החת"ם סופר אומר על זה יסוד מאוד גדול: בתאוריה אם תיקח ילד ותסגור אותו בחדר מהרגע שהוא נולד 7 שנים והוא לא ישמע שום שפה בעולם, אחרי 7 שנים הוא יצא מהחדר ויתחיל לדבר בלשון הקודש - איך זה יכול להיות? אלא לשון הקודש טבועה בנשמות שלנו.

להאיר את חנוכה כל השנה

רבינו כותב בליקוטי מוהר"ן: ימי חנוכה, ימי הודאה והלל - לעתיד לבוא כשתתקון לגמרי מידת ההוד אז הכל יתהפך לטובה. העניין של נרות חנוכה זה להאיר עד למידת ההוד, במילים אחרות להאיר עד לעצבויות ולדיכאונות שלנו - מי שיש לו קצת עצבות, דיכאון או ייאוש צריך לכוון בהדלקת נרות חנוכה שעכשיו הוא מקבל רפואות לעצבויות ולדיכאונות שלו - זה הסוד של הדלקת הנרות. רבינו אומר שהעבודה הזאת של חנוכה צריכה להיות בכל השנה. כל השנה צריך לעבוד לראות את החסדים שהקב"ה עושה איתנו ומהמקום הזה להודות להקב"ה.

תאוות העולם הזה יורדות עד למטה

מכיוון שלשון הקודש זה שפה א-לוקית וזה חוכמה ודעת א-לוקית וחז"ל אומרים שבזה הקב"ה ברא את העולם, לכן כל אות ואות רומזת על בחינות רוחניות. עניין החוכמה נרמז באות יוד, עניין כוחות הנפש שבאדם נרמז באות ואו, ואילו תאוות העולם הזה נרמזות באות נון-סופית מכיוון שתאוות העולם הזה יורדות עד למטה בסוד העקביים, זה העניין של הנון-הסופית - שימו לב שזה כנגד 3 המחוזות של יוון: ה-יוד של יוון זה אתונה שזה החכמים, ה-ואו של יוון זה מוקדון, והנון-הסופית זה ספרטה, לכן כמו שיש יוון בקליפה כך יש יוון בקדושה שזה 'יונתי בחגוי הסלע', זה סוד היין - היונה והיין זה הבחינה שכנגד יוון ועל זה היה כל הבידור. אמרנו שבזוהר, בכתבי האר"י ובעוד ספרים כתוב שעיקר המלחמה היתה בנקודת ההוד, ועיקר הבידור היה במקום הזה. בשעה שנחרב בית המקדש הראשון מידת ההוד נפגמה..

משהו חדש וטוב קורה אצלנו בעלון...!!

תרום לעלון ותלמיד חכם ירא שמיים יזכיר

את שמך בכותל המערבי למשך 40 יום רצופים!

לפרטים: 0525-39-59-85

לחרווח והקרשות: 0525-39-59-85

מסעדות תיקון חייובים הכרזו בהוראה ישירה של מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א עמותת "כאיל תערוג" בראשות הרב עופר ארז שליט"א פותחת משרד שידוכים יחודי פסגו

כל שידוך עובר דרך מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א להרשמה בימים א-ה 10:30-12:30 ו-16:00-18:00 בלבד!

שלושה 4 02-650-29-29

ביתן לווידוי 0000 רישום מתארגן שלנו 01-6502929@gmail.com ו-01-6502929

ענבי הגפן

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרים, הודיה בת אילת, דביר-אהרון בן אילת, אהרון בן הנה, האובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית, סיגלית בת רבקה.

לרפואת: שולמית בת גמאר, שוליקה בת מסעודה, יונה בת בניה, שלום בן גילה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יעקב בן לונה, יוסף בן כרמלה, ערן בן ציונה, אודט בת מזל, נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, חיים בן שמעה, האובה שירה בת ציונה, אורלי בת שרה, טובה בת כחילה, סעדה בת סוליקה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשירא.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, יעקב בן סעיד, לבני בן יעקב, נחום בן יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, אדריאן בן לימור, שמואל בן יחיאל ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיאל סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פרח, ניסים בן חפסיבה.